

LaRouchePAC Mandags- opdatering 12. marts 2018, med bl.a. uddrag af Putin-interview

Vært Matthew Ogden: I sidste uge dækkede vi det, Helga Zepp-LaRouche karakteriserede som et »Sputnik-chok«, med den russiske præsident Putins annoncering af en helt ny generation af strategiske våben, som gør alle ballistiske missilsystemer impotente og forældede, kunne man sige, for på en noget ironisk vis at låne et udtryk fra præsident Reagan. Disse nye våbensystemer, der nu er blevet testet og bevist af det russiske militær, reflekterer et virkeligt gennembrud i fysisk videnskab; det må man ikke se bort fra. Nye anvendelser af højt avancerede principper, såsom Mach 20 hypersonisk flyvning; fremdrift ved atomkraft i miniatureformat; styret laserteknologi; plasmaer, styresystemer; listen fortsætter. De har alle fuldstændig ændret den strategiskespillebane. Som vi fastslog sidste mandag, så har Putins annoncering på meget dramatisk vis lagt den omgående nødvendige skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur frem på bordet; en sikkerhedsarkitektur, der ikke er baseret på strategiske magtbalancer som under den Kolde Krig og gensidigt garanteret ødelæggelse (MAD-doktrinen), men én, der i stedet er baseret på gensidigt garanteret udvikling og win-win-samarbejde. Dette anerkendes på forskellig vis af ledende personer i USA og andetsteds, og dette adresseres meget, meget direkte af Helga Zepp-LaRouche, som fastslog denne pointe og krævede denne nye sikkerhedsarkitektur i sin internationale webcast i fredags. Her er, hvad Helga Zepp-LaRouche havde at sige:

»Tiden er inde til at gøre det, udenrigsminister Lavrov og præsident Putin begge har opfordret til – at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet om en ny, global sikkerhedsarkitektur, som garanterer alles sikkerhed; USA, Rusland, Kina, Europa og naturligvis også mindre lande som de to Korea'er og mange andre lande, der stadig har mange problemer.

Øjeblikket er virkelig kommet for en komplet ændring af den strategiske organisation mellem nationer, for at satse på en global sikkerhedsarkitektur og gøre det, min mand foreslog med SDI, for sluttelig at gøre atomvåben teknologisk forældede. For, denne kurs, der kunne føre til den menneskelige arts udslettelse, må virkelig absolut forsvinde for evigt.«

Det, hun selvfølgelig refererer til, er de termonukleare våbens konstant stigende destruktive kraft, som kunne udslette ikke alene menneskeligt liv, men

alt liv på Jorden, flere gange, hvis disse våben nogensinde faktisk blev brugt.

Den selv samme dag, hvor præsident Putin kom med denne annoncering i sin årlige tale til den føderale forsamling, havde han tilfældigvis et interview med Megyn Kelly på programmet.[\[1\]](#) Hun var tidligere hos Fox og er nu hos NBC News; og naturligvis dominerede præsident Putins overraskelsesmeddelelse hovedparten af interviewet og gav ham en chance for at uddybe netop dette punkt, nemlig de presserende nødvendige, åbne og ærlige forhandlinger mellem USA og Rusland og skabelsen af en eller anden form for ny sikkerhedsarkitektur. Hvor NBC kun udsendte en forkortet og meget redigeret version af dette interview, så blev det komplette udskrift af interviewet imidlertid offentliggjort, og det er vigtigt at høre et par uddrag af denne diskussion om dette spørgsmål, hvad præsident Putin sagde om dette spørgsmål:

Putin: »Alt det, jeg talte om i dag, skete ikke på vores initiativ; det er en respons på USA's ballistiske missilforsvarsprogram og Washingtons ensidige opsigelse af den Antiballistiske Missiltraktat (ABM) i 2002. Hvis vi taler om våbenkapløbet, så begyndte den i det øjeblik, hvor USA trak sig ud af ABM-traktaten. Vi ønskede at forhindre dette. Vi opfordrede vore amerikanske partnere til, at vi arbejdede sammen om disse programmer. For det første bad vi dem om ikke at trække sig ud af traktaten, ikke at ødelægge den. Men USA trak sig ud. Det var ikke os, der gjorde dette, men USA. Alligevel foreslog vi igen, at vi samarbejdede, selv efter dette. Jeg sagde til min daværende kollega, 'Forestil dig, hvad der ville ske, hvis Rusland og USA slog kræfterne sammen i det afgørende område for strategisk sikkerhed. Verden ville ændre sig i lang tid fremover, og niveauet af global sikkerhed ville nå op på sit hidtil højeste.' Vær venlig at lytte til mig og bring videre til jeres lyttere, hvad jeg nu vil sige. Vi holder diskussioner med vore amerikanske venner og partnere, folk, der i øvrigt repræsenterer regeringen, og når de påstår, at nogle russere blandede sig i de amerikanske valg, siger vi til dem – det gjorde vi for ikke så længe siden på et forholdsvis højt niveau: 'Men I blander jer konstant i vores politiske liv'. Vil I tro det, de benægter det ikke engang.

Ved du, hvad de sagde til os sidste gang? De sagde, 'Jo, vi blander os, men det har vi ret til, for vi spreder demokrati, og det gør I ikke, og derfor kan I ikke gøre det.'

Mener du, det er en civiliseret og moderne fremgangsmåde i internationale anliggender?

I går talte vi to om atomvåben, og om, at da USA og Sovjetunionen først indså, at de var på vej mod mulig gensidig ødelæggelse, så aftalte de regler for

opførsel inden for sikkerhedssfæren, i betragtning af, at masseødelæggelsesvåben var tilgængelige ...

Det er stadig uvist, hvad den amerikanske politik over for Rusland vil være under den nuværende administration.

Mange ting er fortsat uafklaret, eftersom det endnu ikke har været muligt for os at etablere normale kontakter.

Det står imidlertid absolut klart, at den nuværende amerikanske præsident vedtog en specifik holdning med hensyn til indenrigspolitikken og besluttede at række ud til de mennesker, der var parat til at støtte hans kampagneløfter. Dette førte til hans valgsejr, og ikke en eller anden form for udefrakommende indblanding ...

Jeg mener, han er en erfaren person, en forretningsmand med stor erfaring, og han forstår, at, hvis man må gå i partnerskab med nogen, så må man behandle sin fremtidige eller nuværende partner med respekt, i modsat fald vil intet komme ud af det. Jeg mener, at dette er en rent pragmatisk fremgangsmåde ... Selv om dette er hans første embedsperiode som præsident, så lærer han hurtigt, og han forstår ganske udmærket, at udveksling af beskyldninger eller fornærmelser på vores niveau er en vej, der ikke fører nogen steder hen. Det ville kun betyde at fratage vore lande deres sidste chance for en dialog, simpelt hen den sidste chance. Dette ville være yderst beklageligt ... Hør her, Rusland og USA bør sætte sig ned og gennemdiskutere det for at sætte tingene på plads. Det er mit indtryk, at dette er, hvad den nuværende præsident ønsker, men han bliver forhindret i at gøre det af visse kræfter. Men vi er parat til at diskutere ethvert spørgsmål, det være sig spørgsmål relateret til missiler, cyberspace eller kontraterrorbestræbelser.

Vi er parat til dette når som helst. Men USA må også være parat til det.

Den tid vil komme, hvor den politiske elite i USA vil blive tvunget af den offentlige mening til at gå i denne retning.

Vi er parate i samme øjeblik, vore partnere er parate.«

Ogden: Jeg mener, at dette er et meget direkte tilbud om, at USA og Rusland kunne sætte sig sammen og genåbne denne form for strategiske diskussioner, som var blevet lukket ned i den følgende periode af Bush-administrationen og især, absolut taget af bordet under Obama-administrationen.

Denne annoncering fra præsident Putin har interessant nok haft en virkning med at vække nogle mennesker her i USA, inkl. folk, der tidligere havde givet sig selv lov til at blive revet med i hele dette Russiagate-hysteri à la McCarthy-tiden, og som absolut bragte os til et punkt for meget farlig konfrontation. Her kommer et eksempel: En erklæring er blevet offentliggjort af nogle ledende, Demokratiske senatorer, der kræver den omgående indledning af nye, strategiske forhandlinger med Rusland. Disse senatorer er Bernie Sanders, Jeff Merkley, Dianne Feinstein og Ed Markey, som man ser af denne pressemeddelelse, som blev udlagt på senator Markeys webside. Her kommer et uddrag af, hvad denne pressemeddelelse siger:

»Midt i en forhøjet spændingstilstand over for Rusland, opfordrede de følgende senatorer Edward J. Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT) indtrængende udenrigsminister Rex Tillerson til at indlede en ny runde af strategiske forhandlinger med Rusland, uden tøven:

Kære udenrigsminister Tillerson:

Vi skriver for at indtrængende at opfordre Udenrigsministeriet til at sammenkalde til den næste Strategiske Dialog mellem USA og Rusland så snart som muligt. En Strategisk Dialog mellem USA og Rusland er mere presserende nødvendig i kølvandet på præsident Putins offentlige tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt er i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, og som i øjeblikket ikke er begrænset af New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.

USA bør som hastesag engagere i dialog med Rusland for at undgå fejlberegninger og mindske sandsynligheden for en konflikt ...

Der er ingen garanti for, at vi kan gøre fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af spændinger under den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at gå ind i en dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet.

Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utrolige, destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen vil blive brugt.«

Ogden: Dette er selvfølgelig særdeles signifikant og er en refleksion af det faktum, at Putins annoncering er kommet som en slags alarmopkald. Andre ledende personer har genlydt af den samme alarm; prof. Stephen Cohen har sagt, at vi

omgående må indlede denne form for strategiske forhandlinger med Rusland; hr. Ray McGovern har fastslået samme pointe i en artikel, der blev udgivet på ConsortiumNews. Men jeg mener, at det faktum, at disse fire, Demokratiske senatorer har udstedt dette krav, bør ses som et meget signifikant, potentielt brud i hele denne kontrollerede narrativ, som er blevet påtvunget Washington, og især det Demokratiske Parti. Og alt imens Demokraterne har givet sig selv lov at falde ind i denne form for partiske spil og er blevet overtaget i de seneste måneder af denne Obama-Hillary-krigsmagermentalitet; på trods af dette, og på trods af hele denne igangværende Russiagate-narrativ, så har præsident Trump fortsat fastholdt sin overbevisning om, at samarbejde med Rusland og med Kina, for den sags skyld, ville være 'en meget god ting, ikke en dårlig ting', med hans ord. Der er virkelig reelle kriser, som denne planet konfronteres med lige nu, som kun kan løses gennem denne form for samarbejde mellem stormagterne, og ikke ensidigt gennem et enkelt lands handlinger. Et eksempel er antiterrorstyrken, som præsident Putin har opfordret til i form af en alliance mellem USA, Rusland og andre lande for faktisk at bekæmpe international terrorisme; eller, et andet fremragende eksempel, og som nu giver gevinst, er det, præsident Trump har været i stand til at opnå gennem samarbejde med Kina og hans direkte relation til præsident Xi Jinping inden for området for at fremme muligheden for fred på Koreahalvøen i en grad, der går langt længere end vi har set i årtier.

Følg resten af Matthew Ogdens opdatering på videoen. Vi kan desværre ikke udlægge et engelsk udskrift.

[1] Se https://www.youtube.com/watch?v=9mhi_Ay0Ayw

[Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til

båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responser fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korrupsionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyst, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trumps familieføretagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trumps uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen, eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi

og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladet tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankerman, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

[Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018](#)

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... : [»Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.«](#) Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til

udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Tiden er inde til at forudsige naturkatastrofer og forsvare menneskeheden!

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Af Benjamin L. Deniston

EIR, 10. sept., 2017 – Det sene august og tidlige september har været en omtumlet tid i vores Solsystem. USA, Mexico og Caribien rammes af en række intense orkaner (Harvey, Irma, José og Katia). Forud for disse orkaner udsendte Solen flere eksplosive soludbrud (inklusive den største i over et årti) og afsendte udbrud af plasma direkte mod Jorden, udbrud, der skabte alvorlige, geomagnetiske storme. Ud over orkanerne, blev Mexico rystet af det største jordskælv i over hundrede år – med en styrke på 8,1 og 90 km ud for den sydvestlige kyst.

Disse naturlige begivenheder minder os om menneskehedens sårbarhed over for farerne i vort Solsystem og understreger vor tids strategiske virkelighed: Nationerne må komme sammen for at forsvare Jorden mod disse trusler.

Chiapas-jordskælvet med en styrke på 8,1 har på tragisk vis taget omkring 100 menneskeliv (iflg. tilgængelig information den 10. sept.). Takket være elektriske sensorer og advarselsystemer, fik mange indbyggere en advarsel nogle få tiendedele sekunder, før jordskælvets bølger nåede dem – hvilket gav dem tilstrækkelig med tid til at forlade bygninger eller finde ly. Men hvad, hvis vi kunne udstede advarsler timer, eller endda dage, før store jordskælv indtræffer?

Små grupper af pionérvidenskabsfolk har i årtier helliget sig til at detektere, studere og forstå forvarselssignaler, der fremkommer i timerne, dagene og ugerne før udbruddet af seismiske begivenheder. Disse videnskabsfolk har vist, at forskellige former for elektriske, elektromagnetiske, magnetiske, termiske og andre anomalier og signaler går forud for jordskælv og giver grundlaget for tidlige varslingsystemer, der kunne redde utallige liv.

Én af de ledende pionerer inden for dette område er professor Sergey Pulinets, der har fremlagt sit revolutionerende arbejde for EIR, Schiller Instituttet og LaRouche PAC. Professor Pulinets har samarbejdet med sin kollega, prof. Dimitar Ouzounov, i udviklingen af deres lithosfære-atmosfære-ionosfære koblingsmodel. Denne model forklarer fysikken bag jordskælvs-forvarselssignaler og giver den teoretiske ramme for et tidligt jordskælvsvarslingsystem.

Efter vidtgående undersøgelser og demonstrationer, er deres team nu klar til at bringe dette arbejde til aktiv anvendelse – hvis regeringer er rede til at træde frem og støtte udviklingen af tidlige jordskælvsvarslingsystemer.

I øjeblikket bringer lederskabet af Kina, Rusland, Bælte & Vej Initiativet og BRIKS-partnerskabet verden nærmere til det Nye Paradigme, som Helga og Lyndon LaRouche har forudset. Rent strategisk betyder dette, at disse ledende magter, inklusive dem i Europa og USA, må opgive geopolitiske ambitioner og indlede et strategisk samarbejde for at forsvare Jorden og alle dens indvånere mod udfordringer, der truer hele menneskeheden.

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Denne artikel forekommer som lederartikel i EIR fra 15. sept., 2017.

Foto: Soludbrud kan overvåges mht. deres potentiale for at forårsage alvorlige, geomagnetiske begivenheder. Her er en masseudsendelse i koronaen i færd med at sætte af fra Solen. I denne kunstners gengivelse ses Jorden og dens magnetosfæres feltlinjer til højre. (NASA/ESA)

[Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag](#)

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der

lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkere s ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil

gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Menneskets ånd er ukuelig

Leder fra LaRouchePAC, 23. marts, 2017 – Det er nøjagtig 34 år siden, at en tidligere, amerikanske præsident handlede ud fra sin egen dybe, personlige overbevisning og gjorde Lyndon LaRouches [Strategiske Forsvarsinitiativ](#) (Strategic Defense Initiative, SDI) til USA's politik.

LaRouche respondere den næste dag ved at sige:

»Kun højtplacerede regeringsfolk, eller en privat borger, der har så intimt et kendskab til detaljerne i den internationale politiske og strategiske situation, og som jeg har det privilegium at være, kan begynde blot at forestille sig, hvilken omvæltende virkning, præsidentens fjernsynstransmitterede tale i går aftes vil få i hele verden. De ord, præsidenten talte i går aftes, har sluppet ånden ud af flasken, og den kan ikke igen kontrolleres. Det meste af verden vil snart kende, og aldrig glemme, denne politiske bebudelse. Med disse ord har præsidenten ændret den moderne histories gang.

I dag er jeg mere stolt over at være amerikanere, end jeg har været, siden den første bemandede Månelanding. For første gang i 20 år har en amerikansk præsident udført en offentlig handling, der vidner om storslået lederskab, for at skabe grundlaget for at give fornyet håb for menneskehedens fremtid til en plaget og demoraliseret verden. Præsident Ronald Reagan blev i går rørt af sand storhed i en amerikansk præsident; dette er et storhedens øjeblik, der aldrig må glemmes.»

Hvis I har studeret det, som I må gøre, ved I, at SDI ikke var nogen fidus, og heller ikke en militær taktik. Det var snarere omdrejningspunktet for et vendepunkt i hele verden for en renæssance for en ny verden – ligesom LaRouches »Fire Nye Love« af juni, 2014, med USA's samtidige tilslutning til Den Nye Silkevej, er i dag. LaRouche og Reagan havde samlet den fane op, som Franklin Roosevelt havde båret så langt, han kunne – den samme fane, som John Kennedy senere var begyndt at hejse i den meget korte tid, han fik.

Ronald Reagan havde allerede været udsat for et forkrøblende, forebyggende mordforsøg, før han kom med sin SDI-bebudelse, og han blev dernæst, senere, udsat for mange pres imod SDI – men han opgav det aldrig, så længe han levede. For eksempel gentog han den 6. august, 1986:

»I SDI og andetsteds har vi sat teknologi, der næsten overgår vores forstand, til at arbejde og således øge vores produktivitet og udvide grænserne for, hvad der er menneskeligt muligt ... Fremtiden ligger i bogstavelig forstand i vore hænder, og det er SDI, der hjælper os med at genvinde kontrollen over vores skæbne.»

Som en del af den operation, der forsøgte at slå præsident Reagan ihjel, blev også Lyndon LaRouche på falske anklager fængslet, og hans sammenslutning brudt i stykker, men LaRouche – såvel som hans ideer – overlevede ikke desto mindre – eller bedre endnu, hans kreative evne til at skabe nye, gyldige ideer, overlevede. De kunne ikke, ville ikke lade sig dræbe. Fireogtredive år senere næsten på dagen, har en anden præsident taget LaRouches ideer op, selv om LaRouche, til forskel fra tilfældet med Ronald Reagan, aldrig har mødt selve manden.

Det, vi mener hermed, er det følgende. Præsident Donald Trump har offentligt forpligtet sig over for det Amerikanske System, ud fra sine egne, dybe overbevisninger. Det har han gjort med fuld, indre forpligtelse – som Lyndon LaRouche har set bevis for i sine undersøgelser af præsidentens offentlige udtalelser. Der kan ikke herske tvivl om, at præsidenten har anselig, dybtgående kendskab til det, han taler om. På den anden side mangler hans medarbejdere,

især i deres bredere kredse, næsten med sikkerhed denne dybtgående viden.

Men, som medlem af LaRouchePAC Policy Committee Michael Steger bemærkede i en e-mail i går til medarbejdere og andre – den sidste, amerikanske præsident, der offentligt erklærede det Amerikanske System, var William McKinley, lige i begyndelsen af den 20. århundrede. Dette var før de to, ødelæggende verdenskrige og den efterfølgende kolde krig (og hvis afslutning skulle blive fremskyndet af sovjetrussernes sluttelige afvisning af LaRouches SDI). Det var før Einstein, før atomkraft og før den praktiske erobring af rummet, med begyndelse i 1957.

Det, som det Amerikanske System vil sige i dag, er ikke længere det samme, som McKinley mente – endskønt i princippet det samme. I dag vil det sige Lyndon LaRouche. Han er manden, der har båret Alexander Hamiltons udødelige ideer frem til slutningen af det 20., og nu, til det 21. århundrede – og ikke blot som en akademisk disciplin, men i direkte handling, inklusive succesfulde kamphandlinger, som Hamilton selv gentagne gange gjorde.

At tale om det Amerikanske System i 2017 er at tale om Lyndon LaRouches arbejde. Alle, der har forhåbninger om at omsætte denne præsidents forpligtende engagement til succesfuld handling, er nødt til at studere Lyndon LaRouches arbejde og selv mestre hans ideer. Og dét nu.

Foto: LaRouche taler med Ronald Reagan under et kandidatmøde i New Hampshire under præsidentvalgkampen i 1980.

[Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv](#)

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om

udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitiske lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudierne (og briterne) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som

Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

[Nutiden har ingen præcedens](#)

18. august 2016 (Leder) – Den nutidige historiske periode er fuldstændig ny i sine karakteristika; den kan ikke sammenlignes med noget andet i menneskehedens hidtidige historie. Af denne grund er det kun nogle få personer, der har været i stand til, i deres intellekt, at frembringe et begreb om, hvad karakteristika er for denne epoke, der intet fortilfælde har: personer som Albert Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon og Helga LaRouche. Fordi det store flertal af almindelige

dødelige mennesker ikke i deres erfaringsmateriale har noget sammenligneligt, og intet, som de har hørt eller læst om, har de ingen kriterier, ud fra hvilke de kan bedømme eller forstå det; de er på herrens mark. Af denne grund kan grupper, bestående af så få personer som i Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, få en afgørende indflydelse netop på dette tidspunkt. Alene de kan se vejen frem, om end denne vej undertiden kan synes utydelig, og de må famle sig frem. De øvrige går i blinde, eller, som Helga Zepp-LaRouche ofte siger, »har ikke den fjerneste idé«.

I 2018 vil en kinesisk mission nå Månens bagside – under forudsætning af, at det inden da lykkes os at besejre Det britiske Imperiums kaosmagter. Denne mission vil blive en del af et helt, generelt program for at opdage og udforske de endnu ikke virkeliggjorte implikationer af Einsteins fundamentale opdagelser, som Lyndon LaRouche har påpeget. Og, som rumforskningsgeniet Krafft Ehrlicke – sammen med LaRouche – forudså, så vil den aktuelle energigennemstrømningstæthed, der for tiden står til menneskehedens disposition, være en forløber for fusionskraft, og herfra føre til stof-antistof-reaktioner, og herfra atter videre frem til niveauer, som vi i dag ikke engang kan give et navn.

Under forudsætning af, at vi overvinder de aktuelle forhindringer, som repræsenteres af Obama og det Britiske Imperium, så er vi i færd med at glide ind i det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »en æra, i hvilken vi bliver ægte menneskelige«.

På lignende måde er det, man måske kunne have kaldt det »system af alliancer«, der nu spænder over og gennemkrydser Eurasien og breder sig ud herfra, i realiteten slet ikke et »system af alliancer« i den betydning, vi har kendt til fra fortiden. Det er i realiteten snarere en projektion tilbage i tiden og ind i nutiden, fra det fremtidige univers, der inkorporerer de fremtidige opdagelser, der bringes tilbage fra Månens bagside. Putin har, sammen med Kina, inkorporeret principperne fra Den Westfalske Fred, men de er gået langt, langt videre end det. Begynd blot med den ekstraordinære relation, der er opnået mellem Rusland og Kina. Er man klar over, at vi taler om nationer, der så sent som i 1969 udkæmpede en syv måneder lang, ikke-erklæret krig over Ussuri-floden? Nu har de ikke alene regelmæssige topmøder mellem præsidenterne, og regelmæssige topmøder mellem premierministrene; det er det mindste af det. Der er ikke mindre end tretten mellemregerings-kommissioner, der hele tiden er i kontinuerlig kontakt med hinanden. Alle de mange meningsforskelle og uoverensstemmelser – og der er mange – bliver kontinuerligt løst på et både bredt og dybt plan i begge regeringer.

»Og vi finder altid frem til løsninger«, føjede Putin til denne beskrivelse.

Processen med at fuldbyrde denne ekstraordinære relation har været genstand for en dybtgående undersøgelse af Kinas dr. Ren Lin, der talte på Schiller Instituttets konference i Berlin i juni måned, og af mange andre kinesiske og russiske, akademiske lærde.

Fuldbyrdelsen af en sådan relation udgør hjertet af BRIKS-processen og udviklingen af Den nye Silkevej. Det var kernen i Putins forgænger, nu afdøde russiske premierminister Jevgenij Primakovs idé om Den russisk-indisk-kinesiske Strategiske Trekant. Skabelsen heraf går tilbage til ikke alene Lyndon og Helga LaRouches idé om Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, men endnu længere tilbage, til LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ[1], der havde en formativ indflydelse på Rusland til trods for, at Ruslands daværende leder, Juri Andropov, havde afvist initiativet på vegne af sine britiske herrer.

Dette nye system med fremtidens relationer mellem nationalstater, der går ud over nationalstatsbegrebet, som LaRouche længe har forudsagt, går med syvmileskridt hastigt frem hen over hele det eurasiske kontinent og mere generelt på et tidspunkt, hvor vi nærmer os det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, FN's Generalforsamling, der begynder den 13. september, og BRIKS-topmødet i Goa, Indien, den 15. – 16. oktober.

Foto: Portræt af Einstein i 1905, da han offentliggjorde sin opdagelse af den specielle relativitetsteori. [2].

[1] SE: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] Den specielle relativitetsteori er en fysisk teori, publiceret af Albert Einstein. Den erstattede den Newtonske opfattelse af tid og rum ved at gøre brug af det faktum, at lysets hastighed er konstant (Teorien kaldes desuden for 'speciel', fordi den er et specialtilfælde af den mere generelle relativitetsteori; således ses der bort fra tyngdekraften). Ti år senere publicerede Einstein den generelle relativitetsteori, som medinddrager tyngdekraften. (-red.)

[En orientering mod Stillehavsområdet: Det Eurasiske System. Video](#)

Alt imens de asiatiske Stillehavsnationer har brug for den videnskabelige viden, teknologi og fordele ved vores form for regering, såsom et statsligt kreditsystem efter Alexander Hamiltons principper, så står det klart, at, med hensyn til inspiration, så må vi nu se hen til Stillehavsområdet.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Titelfoto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske Landbros Terminal Øst«, 1996.

[Rusland tilbød USA samarbejde om missilforsvar, men USA sagde "Nej"](#)

3. november 2015 – Rusland har i mindst 2 tilfælde i de seneste år tilbudt USA samarbejde om en politik for et virkeligt internationalt, ballistisk missilforsvar, men er i begge tilfælde blevet afvist af Bush/Obama-regeringerne. Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, sagde i et interview til Rossiya-24 TV, at Washington i stedet er i færd med at udvikle sit globale missilforsvarssystem med det formål at opnå militær overlegenhed over Rusland.

"Desværre blev chancen for at udvikle et virkeligt globalt missilforsvarssystem spildt. Dette system ville ikke have været baseret på en specifik alliance, men ville i stedet effektivt beskytte mod virkelige, ikke fiktive, missiltrusler. NATO afviste at forfølge dette, hovedsageligt af ideologiske grunde", sagde han.

Den nyligt afholdte missilforsvarsøvelse ud for Skotlands kyst viser, at "det system, der er ved at blive udviklet, ikke tilsigter at forsvare mod den såkaldte "atomtrussel fra Iran", bemærkede han. "Desværre udvikler USA i øjeblikket sit missilforsvarssystem i et forsøg på at opnå militær overlegenhed

over Rusland." Selvom Grushko tilsyneladende ikke direkte henviste til nogen eksempler på tilbud om samarbejde, så kom den russiske præsident Vladimir Putin med et sådant tilbud til præsident George Bush ved et topmøde i Kennebunkport, Maine, i 2007, og nogle år senere tilbød Rusland NATO at anvende deres antimissil-radarstation i Aserbajdsjan. Begge disse tilbud var et ekko af Reagan-LaRouches forslag om samarbejde om SDI (Strategisk Defense Initiative; det Strategiske Forsvarsinitiativ) fra 1983, som på det tidspunkt blev afslået af Yuri Andropov, der fungerede som en agent under britisk indflydelse.

I slutningen af sidste uge afholdt det russiske Forsvarsministerium det, som de kaldte en kommando-og-kontrol-øvelse, der involverede ægte lanceringer af missiler fra hver af deres strategiske atomtriades tre ben, såvel som fra kortdistancesystemer. Forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte i går, at øvelsen var vellykket. "Som helhed viste øvelsen de strategiske atomstyrkers og langdistance-præcisionsvåbenkompleksernes høje kampberedskab", sagde han.

Ruslands forhøjede niveau af militær aktivitet repræsenterer noget af en gåde for USA, især på det maritime område. Bør Obamas doktrin med 'Omdrejningspunkt Asien' (Asia Pivot) fortsætte efter planen, eller bør USA sætte flere skibe ind i Europa?

"Deres ubådsstyrke og flåde er aktive i en grad, de ikke har været i lang tid, i omkring 20 år", sagde chefen for marineoperationer, admiral John Richardson, til *Financial Times* i et interview. "Hvordan skal vi fordele vore styrker for at sikre, at vi bevarer en passende balance og er passende engageret?" Richardson sagde, at flåden var i færd med at vurdere, om de skulle forøge deres tilstedeværelse i Europa og Stillehavsområdet. "Det er, hvad vi i øjeblikket drøfter."

Leder, 27. oktober 2015:
Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske

Imperium

står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

[SE »den fulde historie om SDI«](#)

Med skabelsen af BRIKS og dets nye finansinstitutioner, der er helliget

international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flank Kooperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

Temavideo: **'Gør fremskridt – eller dø'** **Dansk udskrift**

Progress – or die

LPac Video

Med dansk udskrift

På grund af emnets aktualitet udlægger vi denne LaRouchePAC-video, som er fra 13. april, 2012:

... den første atombombe blev kastet over Hiroshima, en militærbase ... Vi vil fortsætte med at bruge den, indtil vi fuldstændig har ødelagt Japans evne til at ...

Kennedy 1963: » ... i Berlin eller på Cuba vil en krig i dag eller i morgen, hvis den blev en atomkrig, ville den ikke være som nogen anden krig i historien. En fuldt optrappet udveksling af atomvåben, der varede under 60 minutter, kunne, med de våben, der nu findes, udslette mere end 300 millioner amerikanere, europæere og russere, såvel som utalte millioner andre steder, og de overlevende, som formand Khrusjtjov advarede det kommunistiske Kina om, de overlevende ville misunde de døde. Hvis blot én termonuklear bombe blev kastet på en amerikansk, russisk eller anden by, hvad enten den blev udløst ved et uheld eller med overlæg, af en galning eller af en fjende, af en større nation eller af en mindre, fra et hvilket som helst hjørne af verden, kunne denne ene bombe udløse mere destruktiv kraft over denne ene, hjælpeløse by end alle de bomber, der blev kastet under Anden Verdenskrig.«

2012: I dag, næsten halvtreds år efter disse ord af præsident Kennedy, hænger den termonukleare krigs sky stadig over vore hoveder. Konfronteret med sammenbruddet af verdens monetaristiske system er Det britiske Imperiums fremstød for generel krig allerede i gang. Fra mordet på Gaddafi i Libyen til fremstødet for en militær intervention i Syrien, og til Israels fremstød for et angreb på Iran, skubbes verden frem mod randen af generel krig. I en æra med termonukleare våben betyder generel krig en termonuklear krig. Det betyder ikke blot utænelige mængder af død og ødelæggelse; det er en trussel mod vor arts blotte eksistens. Men denne aktuelle, dødbringende tingenes tilstand behøver ikke at eksistere.

(Ronald Reagan) »... lad os vende os mod videnskab og teknologi, der har frembragt vor storslåede industribasis og givet os den livskvalitet, som vi i dag nyder. Hvad, om frie mennesker kunne leve trygt i visheden om, at deres tryghed ikke hvilede på truslen om amerikanernes evne til at levere et omgående gengældelsesangreb for at afskrække et sovjetisk angreb, hvis vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede frem til vor eller

vore allieredes jord? Jeg ved, at dette er en formidabel teknisk opgave, en opgave, som ikke ville blive fuldført før ved slutningen af dette århundrede, men er det ikke enhver investering værd at befri verden fra truslen om atomkrig? Det ved vi, at det er. Jeg opfordrer vort lands videnskabelige samfund, som gav os atomvåben, til nu at anvende deres storlåede talenter i verdensfredens tjeneste, til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og overflødige.«

Lyndon LaRouche: »Den fremgangsmåde, vi må anvende, hedder 'trinvis strategisk ballistisk missilforsvar'. Den første forsvarslinje er laservåben, hvis opgave er at ødelægge sovjetiske missiler i samme øjeblik, disse missiler udløses ...« Det strategiske Forsvarsinitiativ, udviklet af Lyndon LaRouche og vedtaget af Ronald Reagan, var på randen af at blive til virkelighed, et fælles amerikansk-sovjetisk, rumbaseret, ballistisk missilforsvarssystem, der tog nye fysiske principper i anvendelse, såsom de sovjetiske stråle-partikel-lasere, samt andre, endnu ikke opfundne teknologier, der ville gøre våbnene overflødige. Men SDI blev ikke til noget. Det britiske Imperiums hånd greb ind for at standse menneskets fremskridt. Gennem Det britiske Imperiums sovjetiske marionetter, Yuri Andropov og Mikael Gorbatsjov, sammen med de britiske marionetter i USA, blev SDI-forslaget lukket ned, og i stedet for et program uden fortilfælde med videnskab som drivkraft, fik vi London-Wall Street svindelnummeret, et svindelnummer, som nu har bragt hele det transatlantiske område på denne planet til en elendig tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud, et svindelnummer, der har bragt os til randen af termonuklear krig.

»Skønmæssigt 30.000 mennesker marcherede gennem Athen i torsdags i den anden protestbølge mod ... Molotov-cocktails, to tønder med gas, og sten flyver gennem luften«

Lyndon LaRouche: »Hvis SDI ikke var blevet droppet, ville vi ikke befinde os i dette rod i dag. Vi havde ret; jeg havde især ret, og de, der ikke lyttede til mit budskab, mislykkedes, og var fiaskoer, og alle de ting, som de ikke gjorde, og som de skulle have gjort, var det, der muliggjorde den aktuelle trussel om den omgående udslettelse af den menneskelige art.«

Der findes mere end 20.000 atomspræghoveder. Hvad, hvis de blev taget i anvendelse? Vore ubåde af Ohio-klassen symboliserer USA's ødelæggelseskapacitet. Hver af disse ubåde kan rumme op til 24 Trident-missiler, missiler, der kan flyve med en hastighed af over 13.000 mil i timen og ramme mål 7.000 mil borte. Hvert missil er udstyret med 4-8 atomspræghoveder; enten W-76 spræghovedet med en ladning på 100 kiloton, eller den mere destruktive W-88 med en ladning på 475 kiloton. Til sammenligning havde Littleboy, atombomben, der blev kastet over

Hiroshima, en ladning på 14 kt, og Fatman, der blev kastet over Nagasaki, 23 kt. De var atombomber. I dag har vi at gøre med termonukleare bomber, der hver er 8-40 gange kraftigere end Hiroshima. Med 4 W-88 sprænghoveder i hver Trident-missil, og med 24 missiler på hver ubåd, og med 14 amerikanske ubåde, der er bevæbnet med disse, bliver det til næsten 400 sprænghoveder med hver en ladning på 475 kt – en kolossal ødelæggelsesevne.

I Rusland har deres interkontinentale missil, SS-27, en rækkevidde på 6.500 mil og bærer en ladning på 550 kt. Eller tag Ruslands SS-18, med kælenavnet 'Satan', af hvilke man har kendskab til 6 eksisterende, og som har en rækkevidde på 10.000 mil og kan levere et enkelt sprænghoved med en ladning på 8.000 kt! Hvis 'Satan' blev udløst over New York City, ville storbrandens radius, inden for hvilken alle mennesker ville dø inden for 24 timer, være omtrent 4 mil.

I Kina har de DF 5A, der kan udstyres med et enkelt sprænghoved med en ladning på 4.000 kt eller med 4-6 sprænghoveder med hver sit mål, og hver med en ladning på mellem 150 og 300 kt; dette interkontinentale ballistiske missils rækkevidde er på 8.000 mil, hvilket gør USA's vestkyst til et meget let mål.

Hvis vi kom ind i en global, termonuklear konflikt, ville vi på få minutter gøre en ende på civilisationen, som vi kender den. Storbyer over hele kloden ville forsvinde fra landkortet; milliarder af mennesker vil være døde, og som Kennedy citerede, ville 'de levende misunde de døde'. Men betyder dette udslettelse? Ud over død og ødelæggelse på jordens overflade har en termonuklear krig evnen til at transformere Jordens klima. Ligesom eksplosionen fra en stor vulkan, som Tamboras udbrud i 1815 i Indonesien, der lukkede sollyset ude og frembragte 'året uden sommer', således kan også eksplosionerne fra termonukleare våben forårsage globale klimaforandringer. Man skønner, at udveksling af blot 15 bomber af Hiroshima-størrelse mellem Pakistan og Indien, hvilket udgør langt mindre end 1 % af verdens atomarsenal, ville skabe klimaforandringer uden fortilfælde i menneskehedens historie, hvis de blev kastet over kæmpebyer i hvert af disse lande. 5 mio. tons sort kulstofrøg ville blive sluppet ud i den øverste troposfære, og ville dernæst, når den først blev opvarmet af Solen, blive løftet endnu højere op, i stratosfæren. Man skønner, at denne røg ville sprede sig i løbet af 49 dage og lægge en dyne over hele Jorden og lukke tilstrækkeligt af for sollyset til at skabe et klima som i den lille istid. Hvis verden kom ind i en global konflikt, hvor man brugte en tredjedel af verdens atomarsenal, ville der dannes så meget røg, at Solens stråler ville blive udelukket fra at nå Jordens overflade og få temperaturerne til at falde under frysepunktet i månedsvis over hele kloden og dræbe praktisk talt alle fotosyntese-processer, og dermed alt liv, der er afhængig af dem. Hvor svovlpartiklerne fra et vulkanudbrud forbliver luftbårne i omtrent 2 år, kunne

røgen fra atom-eksplorationer være i et årti. Oven i død og ødelæggelse af storbyer over hele kloden, ville selve Jordens biosfære, den skrøbelige indpakning, som det har taget milliarder af år at udvikle frem til det stadie, hvor menneskeligt liv kunne eksistere, blive ødelagt. Vi taler virkelig om masseudslettelse af den menneskelige art.

Men det behøver ikke ske.

Alt imens de monetaristiske nationer smuldrer, bevæger nationer som Rusland og Kina sig væk fra en monetaristisk økonomi og satser på en politik med skabelse af fysisk rigdom, storstilet økonomisk udvikling og pionerprojekter inden for den arktiske udviklings og menneskets kolonisering af rummets nye, fremskudte grænser. Rusland har inviteret USA til at gå sammen med sig i eventyret om denne nye, fremskudte grænse. Rusland har ikke alene foreslået et fælles program til udvikling af Beringstrædet, men Rusland har tilbudt principperne om 1980'ernes SDI tilbage til USA i form af Det strategiske forsvar af Jordan. Foreløbig har USA valgt at klamre sig til sine fantasier om Wall Street og City og London.

(Den britiske dronning) »... i dag er USA fortsat vor vigtigste allierede ... «

I stedet for at tage imod Ruslands tilbud om fælles økonomisk udvikling, spiller USA rollen som syndebug for det smuldrende, Britiske Imperium. Alt imens Rusland og Kina nægter at underkaste sig imperiesystemet, bruger Det britiske Imperium USA's våbenarsenal til at forsøge at true dem til underkastelse. Det er dette sammenstød mellem imperiesystemet og kampen om den menneskelige arts overtagelse af styringen af planeten, som driver os frem mod krig.

Hvis vi fjerner Barack Obama fra Det hvide Hus, fjerner vi USA's våbenarsenal fra briternes kontrol og vælter skakbrættet. Ved at fjerne Barack Obama åbner man op for, at USA kan arbejde seriøst med både Rusland og Kina, og for, at Amerikas pionerånd, som gav verden 'et frihedens tempel og et håbets fyrtårn', atter kan blive udløst.

(JFK) »Verden har før været tæt på krig, men nu har mennesket, som har overlevet alle tidligere trusler mod sin eksistens, taget evnen til at udslette sin egen art mere end syv gange i sine dødelige hænder. I aften står jeg her, med ansigtet mod vest, på det sted, der engang var den store, fremskudte grænsepost; fra det land, der strakte sig 3000 mil bag os, opgav pionererne deres sikkerhed, deres tryghed og undertiden deres liv for at bygge vort nye Vesten. De holdtes ikke tilbage af deres egne tvivl, eller var fanger af en gevinst for sig selv. De var fast besluttet på at skabe den nye verden, stærk og fri, et eksempel for verden, på at overvinde dens farer og dens vanskeligheder, og besejre de

fjender, der truede indefra og udefra. Nogle ville sige, at denne kamp er forbi, at alle horisonterne er udforsket, at alle kampene er blevet vundet, at der ikke længere er nogen fremskudt, amerikansk grænse, men jeg er sikker på, at ingen ville erklære sig enig i denne stemning, for alle problemerne er ikke løst, og alle kampene er ikke vundet, og vi står i dag på randen af en ny, fremskudt grænse, 1960'ernes fremskudte grænse, med ukendte muligheder og farer, uopfyldte håb og uopfyldte veje; den nye, fremskudte grænse er her, hvad enten vi søger den eller ej; denne nye, fremskudte grænse er de områder i rummet, der ikke er kortlagt, uløste spørgsmål om fred og krig, uvidenhedens og fordommenes ubesejrede provinser, ubesvarede spørgsmål om fattigdom og overskud. Men jeg er overbevist om, at tiden kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Jeg beder hver af Jer om at være pioner i denne nye, fremskudte grænse. Min opfordring er til de unge af hjertet, uanset alder, til de stærke i ånden, uanset parti, til alle, der imødegår skriftens opfordring: 'Vær stærk og modig, vær ikke bange, lad dig ikke skræmme'. Hvis vi har modet og viljen, kan vi komme igennem en tid, hvor vi ikke alene vil blive vidne til nye gennembrud inden for ødelæggelsesvåben, men også et kapløb om herredømmet over himlen og regnen, havene og tidevandet, den fjerne side af rummet og menneskets egen ånd, det er spørgsmålet om den nye, fremskudte grænse, det er det valg, som vor nation må træffe, hele menneskeheden afventer vor beslutning, en hel verden ser hen til, hvad vi vil gøre, og vi kan ikke svigte denne tillid, og vi kan ikke undlade at forsøge.« (Bifald)

Den nye, fremskudte grænse er ikke en række løfter, det er en række udfordringer. Det appellerer til vor stolthed, ikke til vor tryghed. Det kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Se, hvad menneskeheden er i stand til. Vi er en mægtig, geologisk kraft. Hvordan kan det være, at termonuklear fusion kun er blevet anvendt til at skabe masseødelæggelsesvåben? Hvorfor har vi ikke anvendt den som middel til at drive et bemannet rumfartøj til Mars? Hvorfor er vi aldrig vendt tilbage til Månen? Hvorfor opgav vi Kennedys drømme om den nye, fremskudte grænse? For da briterne myrdede Kennedy-brødrene, underkastede vi os de regler, som oligarkiet fastlagde. I dag står vi på randen af en ny, fremskudt grænse; men for at opnå den må vi tilintetgøre det oligarkiske princip. Det holder os ikke alene tilbage; det truer med at udslette vor art.

Det er nu, vi må vælge enten at gøre videnskabelige fremskridt – eller dø.

TEMA:

Londons verdensherredømme gennem politiske mord og krig.

“Den græske premierminister Tsipras havde en pistol rettet mod hovedet: hvis han afviste selvmords-aftalen fra 13. juli, ville der komme et NATO-militærkup.”

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

LaRouches Strategiske

Forsvarsinitiativ:

En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling

2 EIR-artikler om Lyndon LaRouches skelsættende indgriben i verdenshistorien:

‘LaRouche stoppede britisk overtagelse’, hvor LaRouche debatterer nedskæringspolitik og fascistiske regimer.

‘LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ’, som i 1983 af præsident Ronald Reagan blev annonceret som officiel, amerikansk politik.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA
MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny,
international
orden for menneskeheden. Udbred denne
nye, verdensforenende politik for
fred og
fremgang for alle. Gå med i kampen!**

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild: Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft

Den seneste opgave, som hr. LaRouche har givet os, har været at udvikle menneskeheden som en målestok for universet, gennem en dybere forståelse af kreativitet som en naturkraft ud fra den russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs anskuelser. Afslører opdagelser ting, som allerede eksisterer i naturen – principper, fysiske love og lignende? Eller endnu bedre: er opdagelsens substans i sig selv en del af det, der udgør naturen? Er det ikke et naturfænomen? Kan en verdensanskuelse anses for at være fuldendt, som ikke inkluderer denne forandringsproces som en fundamental, substantiel del af naturen? Det vil jeg senere sige noget mere om.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Rusland arbejder videre med dagsorden for Forsvar af Jorden

26. feb. 2014 – Interfax rapporterer, at den russiske minister for nødsituationer, Vladimir Puchkov, i morges sagde, at han er i færd med at udarbejdet et koncept for en zone til afprøvning af beskyttelse af civile og faciliteter mod meteoritter.

»Menneskeheden havde sit første møde med den virkelige destruktive virkning på sin sociale infrastruktur fra rummet«, sagde Puchkov til Føderationsrådet (parlamentets overhus) i dag, idet han refererede til meteoritnedslaget i Chelyabinsk den 15. februar, 2013.

Det russiske ministerium for nødsituationer samarbejder med adskillige hjemlige og udenlandske partnere om »udviklingen af et koncept for et pilotprojekt til afprøvning af beskyttelse af befolkningen og den sociale infrastruktur mod meteoritter«, sagde han.

»Dette er en vidtrækkende og kompleks mission. Dette er nye teknologier, som kræver internationalt samarbejde. Arbejdet er planlagt for de næste mange årtier«, konkluderede ministeren.

[Paradigmeskifte: Fred gennem Udvikling](#)

KAMPAGNEAVIS NR. 15, FORÅR 2013

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Kun et totalt paradigmeskift kan forhindre en katastrofe](#)

... Helga Zepp-LaRouche stillede spørgsmålet: »Kan I hjælpe os med at overtale verdens regeringer til at opgive snævertsynede, geopolitiske konfrontationer og foretage de ændringer, der er nødvendige for den menneskelige arts overlevelse?«

Inkluderer Lyndon LaRouche: Denne krises afgørende spørgsmål.

Tekster, der henvises til i Helga's tale: [FDR's Iran/Hurley-memorandum](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Specialrapport: Lyndon LaRouche: Evnen til at gøre det gode – Mennesket har en særlig opgave i universet

Vi må have et system med en repræsentativ regering, i hvilket borgerne kan bruge de andre borgere, der er de bedst kvalificerede, og de mest hengivne, til at tilvejebringe lederskab, de idéer og det lederskab, som resten af borgerne har brug for. Hvis man ikke kan være noget selv, så inspirer en anden til det.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)